

Op een mooie winterdag

Zomaar een verslag van een trainingstocht 27-01-2012 Door: Henk Boer

Mooi weer in januari.

Na alle regen begin januari komt er half januari opeens verandering in het weer en begint het even licht te vriezen.

En dinsdag 17 januari, nagenoeg aan het einde van een kleine vorstperiode, is het mooi en kalm weer, met een redelijk, licht snijdend windje en veel zon!

Piet Twigt denkt aan Middelharnis en ik denk: bij Stellendam zie ik wel wat ik doe (Ouddorp of zo)

Als we echter bij Stellendam komen, gaan én ik én andere langzame fietsers automatisch mee met de grote groep, omdat het tempo niet schreeuwend hoog ligt. Als ik goed terugdenk kwam dat doordat vooral in bochten langzamer gereden werd i.v.m. de gladheid.

Ondertussen is het doel Middelharnis vergeten en een of ander nieuw buitendijks fietspad langs de Grevelingen wordt het doel.

Op een gegeven moment komen we op een grind/schelpenpaadje en ik hoor iemand nog zeggen dat we daar in ieder geval niet uit kunnen glijden. Het zal dus inderdaad zo rond nul graden zijn. En alsmaar schijnt de zon en na al die regen is het een prachtige dag en na een discussie van óf AC-restaurant Philipsdam óf Oude-Tonge kiest de kopgroep voor Oude-Tonge.

Omdat ik het voor het koude weertype een vrij lange tocht vind, wil ik na de koffiepauze met een groepje langzaam naar huis rijden, maar dat wordt niet getolereerd door Piet. Dus gaan we gezamenlijk op de terugweg. Maar ik heb nog wat op mijn agenda staan: het massagraf van de watersnood in Oude-Tonge. Volgens mijn inlichtingen zou het direct ergens buiten het dorpscentrumpje moeten liggen. Niemand van de groep weet waar dat is, maar Herman Stubbe wordt tot historicus benoemd en men verwacht dat hij het wel zou weten. En inderdaad weet hij als enige waar het is! Het is inderdaad maar 50 meter van onze route af en direct buiten het dorp bovenop een dijk langs een vaart.

Alsof men toen zeker wilde zijn, dat al die verdronken mensen/lichamen nooit meer water zouden voelen! Er staat een klein eenvoudig beeldje bij de ingang van het massagraf en daar liggen tientallen zeer eenvoudige cementen tegels op rij.

Ik begin willekeurig bij de linkerrij en de 1^e tegel begint direct al slecht met 2 x de tekst: onbekend meisje. Daarna een tegel met naam en 9 maanden en nog een naam met 4 jaar. De volgende tegel met naam en 9 jaar.

Dan heb ik genoeg gezien en zeg dan ook tegen Piet: "Ik weet nu waar het graf is, wat mij betreft gaan we weer verder". Dankjewel groep voor het oponthoud!

Tijdens het vervolg van de tocht mijmeren we over de kou en de armoede toen, waardoor de herinneringsstenen van eenvoudig cement zijn en men de identiteit van een paar meisjes niet vast kon stellen (er was toen natuurlijk nog geen DNA-techniek!).

Daarna rijden we met een schitterende zon op een dijk door een prachtige polder, waar toen dus allemaal water stond.

Piet Twigt vraagt aan mij of ik wel eens in Frankrijk geweest ben! Ja clubleden, het gespreksniveau kan tijdens zo'n doordeweekse trainingstocht grote hoogtes bereiken!!

Maar de vraag blijkt wel een serieuze achtergrond te hebben! Volgens Piet ligt in de buurt van Limoges een dorp, waarvan nagenoeg alle inwoners tijdens de 2^e Wereldoorlog in de kerk verbrand zijn. Ik versta iets van een dorp Oroezeboes en verschillende groepsleden weten daarvan en hebben dat dorp en het bijbehorende indrukwekkende monument weleens bezocht. Maar ik dus niet en ik heb er ook nog nooit van gehoord. Na achteraf onderzoek van mij op internet blijkt de complete en correcte naam van het dorp te zijn: Oradour-sur-Glane. In 1944 zijn daar 642 mensen op het dorpsplein gemitrailleerd of verbrand in de kerk.

Zo komen we met prachtig weer, weer thuis, met 105 km en een gemiddelde van 25,1 km/u. En 2 zeer leerzame en indrukwekkende verhalen.

En oh ja, er wordt ook nog aan het einde van de tocht door iemand een stelling geponeerd, dat het te laat in de winter is voor een Elfstedentocht. Nou op het moment dat ik dit verhaal schrijf is die stelling niet heel erg sterk. Maar ja, ik schrijf dit verhaal ook achteraf!

Met sportieve groet,
Henk Boer

**Even buiten Oude-Tonge ligt de Watersnoodbegraafplaats.
Bij de Watersnoodramp van 1953 kwamen 305 inwoners van Oude-Tonge om het leven.
In een dijk is toen een massagraf gemaakt waar de overledenen een laatste rustplaats kregen.**